

איך ג'וני הצרצר ראה את סנטה קלאוס

כשהכפור הראשון כיסה את העלים, אמא צרצר, אבא צרצר, ג'וני צרצר וסבא צרצר החליטו שהגיע זמן לעבור לבית החורף שלהם.

אבא ואמא צרצר סחבו את כל הרהוט הכבד וג'וני צרצר לקח את הדברים הקלים יותר כמו תמונות המשפחה, מראות, סכינים, כפות ומזלגות, ואת הכינור הקטן שלו. הדודה קטי לקחה את טיני, האחות הקטנה של ג'וני בעגלת הילדים שלה ועזרה לאמא צרצר לפרוס את השטיחים ולנקות את הקירות. כי בית משפחת צרצר היה בתוך ארובה ישנה של בית גדול והקירות היו מלאי אבק, והכל היה באי-סדר גדול. אך תוך זמן קצר אמא ודודה סידרו את הכל ובית החורף שלהם היה מסודר ונקי כמו בית הקיץ, שם תחת שיח הורדים.

משפחת צרצר חיה שם בשלווה והכל היה נעים כפי שרק חרק קטן יכול היה לרצות. בלילות קרים האנשים שגרו בבית הדליקו אש באח וקירות של בית צרצר היו תמיד חמים וטיני צרצר הקטנה יכלה לשחק על הרצפה יחפה, בלי להצטנן ולקבל צרידות. בקיר של בית החורף היה סדק, שנפתח ישר לכוון האח כך שהאור האיר תמיד בבית ואבא צרצר יכול היה לקרוא את העיתון היומי כשג'וני צרצר ניגן את המנגינות האופנתיות ביותר ואמא צרצר שרה שירי

ערש לטיני.

אך לילה אחת האנשים שגרו בבית הישן לא הדליקו אש באח ואת טיני צרצר צריך היה לעטוף בשמיכה חמה וכל המשפחה הלכה לישון בחושך.

ג'וני צרצר נכנס כמעט לעולם החלומות כשהעיר אותו רעש חזק. הוא ירד מהמיטה, נעל את נעליו האדומות וגימש את דרכו לסדק שבקיר חדר המגורים. הוא שמע קולות גבוהים וצחוק ואז הוא זחל דרך הסדק והביט על האח שממול. שם, לפני האח הוא ראה ארבע רגליים ורודות ושתי פנים צוחקות כשבמרחק של שתי קפיצות צרצר מאפו עמד אדם גדול ושמן. ג'וני לא ראה מה האיש עושה ועל מה הוא דופק, אך זה עשה רעש גדול. בסוף האיש התכופף ונישק לבעלי הרגליים הורודות. אז נשמע עוד יותר צחוק וארבעת הרגליים טופפו דרך החדר וג'וני ראה איך בעליהם קופצים לתוך מיטות לבנות.

ואז ראה ג'וני איך האיש הגדול ניגש למנורת הנפט ומעמם את האור ועוזב את החדר. ג'וני קפץ מהסדק שלו ורץ דרך החדר כדי לראות במה דפק האיש. האור היה עמום ורק כשהתקרב מאוד למדף שמעל האח ראה שתלויים שם ארבעה גרביים שחורות. ג'וני הצטער שלא לבש גרביים כי הוא הוריד את הנעליים כשטיפס דרך הסדק ועכשיו הוא היה יחף ורגליו היו קרות. אבל הוא המשיך לטפס על המדף שמעל האח. אבל אז רוח חזקה נשפה וטלטלה את הגרביים, והופיעו פתיתי שלג. נשמע צלצול פעמון קטן. ג'וני הסתתר אחרי השעון שעל המדף ובאותו הרגע הופיע נעל גדולה בתוך האח. ג'וני נבהל מאוד ולבו דפק חזק כמעט כמו השעון. מהמסתור שלו שמע ג'וני צליל גיחוך ודבר מה שרעש. ג'וני הניח את שני המשושים שלו על גבו כדי לא להתבלט וזחל לאורך המדף.

ופיהק עוד פעם.

עכשיו הוא הושיט רגל לתוך הנעל שלו.
הבוהן שלו נתקלה במשהו קשה. הוא פיהק,
שפשף את עיניו והביט לתוך הנעל. כן משהו
היה בתוך הנעל! הוא לקח נעל שניה וגם שם
היה משהו בפנים! ממתקים!

בצעקה גדולה מדי לצרצר קטן כזה הוא רץ
למטבח והראה לאמא ואז סיפר לה את
ההרפתקה הלילית שלו. אמא צרצר קראה
לאבא ושניהם צחקו מאוד כשג'וני סיפר להם
כמה שנבהל כאשר ראה את האיש הזקן עם
זקן לבן שמילא את הגרביים שלפני האח.
"ג'וני, לא ידעת? זה היה סנטה קלאוס. אנו
רואים אותו כל חג המולד כבר ארבע שנים.
הוא ממלא את הגרביים של הילדים וכשראה
את נעליך מילא גם אותם הוא בממתקים.
כשתזחל דרך הסדק שבקיר תוכל לראות את
ילדי הבית הגדול כשהם משחקים במתנות
שהביא להם סנטה קלאוס."
וכך באמת היה.

תחילה ראה רק זוג ידיים שהכניסו דברים
רועשים שונים לתוך הגרביים, אך כשהידיים
אלה ירדו למטה כדי להרים עוד דברים
רועשים הוא ראה פתאום פנים עגולים
וחייכניים וזקן לבן.
ג'וני זחל חזרה מאחורי השעון וירד מהמדף
מהר כמה שרק יכול היה. הוא מיהר כל כך
שלא הספיק לנעול את נעליו האדומות, קפץ
דרך הסדק בקיר ונכנס ישר למיטה.
בבוקר לאמא צרצר היה קשה מאוד להעיר
אותו. הוא פיהק, התמתח, שם גרב אחד,
שפשף את עיניו, פיהק שוב, שם גרב שני